

odpornem, będą uznane za ratyfikowane narówni z samą konwencją, aczkolwiek nie zostały zamieszczone w dokumencie ratyfikacyjnym.

Na dowód czego niżej podpisani sporządzili niniejszy protokół, podpisali go w dwóch egzemplarzach i przyłożyli na nich swoje pieczęcie.

Działo się w Bukareszcie dnia 25 Lipca 1921.

(L. S.) TAKE JONESCO

(L. S.) AL. SKRZYŃSKI.]

défensive, quoique n'ayant pas été transcrits dans l'instrument de ratification, seront considérés comme ratifiés au même titre que la Convention elle-même.

En foi de quoi les soussignés ont dressé le présent procès-verbal qu'ils ont signé en double expédition et revêtu de leurs cachets.

Fait à Bucarest, le 25 Juillet 1921.

(L. S.) TAKE JONESCO.

(L. S.) AL. SKRZYŃSKI.

558.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 13 sierpnia 1921 r.

o ustaleniu opłaty za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych, w gmachach państwowych lub przez Państwo wynajęte.

Na podstawie postanowień, zawartych w art. 6 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. Ust. R. P. № 65 poz. 429) art. 6 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu wyższych i niższych funkcjonarjuszów policji państwowej (Dz. Ust. R. P. № 65 poz. 431), art. 1 ustęp 3 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu profesorów, innych wykładających i pomocników naukowych w państwowych szkołach akademickich (Dz. Ust. R. P. № 65 poz. 432), art. 4 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli i dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących seminarjów nauczycielskich i preparand oraz wizytatorów szkół (Dz. Ust. R. P. № 65 poz. 433) art. 7 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli publicznych szkół powszechnych, inspektorów szkolnych i zastępców inspektorów szkolnych (Dz. Ust. R. P. № 65 poz. 434), art. 1, 2 i 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli, dyrektorów, instruktorów państwowych szkół zawodowych oraz seminarjów dla nauczycieli szkół zawodowych (Dz. Ust. R. P. № 65 poz. 435), art. 17 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów (wymiar sprawiedliwości) Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. R. P. № 65 poz. 436), oraz art. 1 punkt 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. o organizacji i zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych (Dz. P. P. P. № 39 poz. 283) — zarządza się co następuje:

§ 1. Przeznaczenie lokali mieszkalnych, budowli gospodarczych, ogrodów, pól, placów i innych terenów, własność Państwa stanowiących, lub przez Państwo dzierżawionych na pomieszczenie tych funkcjonarjuszów państwowych, którym z tytułu ich urzędowania przysługuje prawo korzystania z powyższych obiektów, należy do zakresu działania okręgowych dyrekcji robót publicznych w województwach, w Warszawie zaś okręgowej dyrekcji robót publicznych dla m. st. Warszawy.

W razie posiadania wolnych lokali w gmachach państwowych, lub przez Państwo dzierżawionych, dyrekcja może przydzielać je nawet tym

funkcjonariuszom państwowym, których zajęcia służbowe nie wymagają zamieszkania w tych gmachach.

Ministerstwo Robót Publicznych może powyższe uprawnienia przekazać w całości lub w części władzom lub urzędom, korzystającym z danej nieruchomości.

§ 2. Maksymalna wielkość oddzielnych mieszkań, z jakich korzystać mogą funkcjonariusze państwowi w gmachach państwowych lub przez Państwo dzierżawionych — określa się w sposób następujący:

- I) dla żonatych i obarczonych rodziną:
 - a) funkcjonariuszów państwowych, pobierających uposażenie nie niższe, niż uposażenie urzędników państwowych VI stopnia służbowego, jak również dla sędziów i prokuratorów — nie więcej, jak 5 pokoi z kuchnią i przynależnościami o łącznej powierzchni do 125 m. kw.
 - b) funkcjonariuszów państwowych, pobierających uposażenie, równające się uposażeniu urzędników państwowych od VII do XII stopnia służbowego — nie więcej jak 4 pokoje z kuchnią i przynależnościami o łącznej powierzchni do 100 m. kw.
 - c) niższych funkcjonariuszów państwowych — nie więcej, jak 3 pokoje z kuchnią i przynależnościami o łącznej powierzchni do 75 m. kw.
- II) dla żonatych bezdzietnych lub samotnych:
 - a) pobierających uposażenie nie niższe, niż uposażenie urzędników państwowych VI stopnia służbowego, jak również dla sędziów i prokuratorów nie więcej, jak 3 pokoje z kuchnią i przynależnościami o łącznej powierzchni do 75 m. kw.
 - b) pobierających uposażenie, równające się uposażeniu urzędników państwowych od VII do XII stopnia służbowego, nie więcej, jak 2 pokoje z kuchnią i przynależnościami o łącznej powierzchni do 50 m. kw.
 - c) niższych funkcjonariuszów państwowych, nie więcej, jak 1 pokój z przynależnościami o łącznej powierzchni do 20 m. kw.

§ 3. Wszystkie lokale i objekty w § 1 wymienione przydziela się funkcjonariuszom państwowym od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, płatne według norm poniżej wyszczególnionych.

§ 4. Wysokość opłaty za zajmowane przez funkcjonariuszów państwowych objekty w § 1 wymienione, określa w każdej miejscowości komisja, składająca się z przedstawicieli:

- a) Ministerstwa Robót Publicznych (jako przewodniczącego);
- b) Ministerstwa Skarbu;
- c) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych;
- d) tego urzędu, do którego należy pracownik, otrzymujący lokal; przedstawiciel ten posiada tylko głos doradczy.

§ 5. Za podstawę do określenia opłaty za objekty w § 1 wymienione przyjmuje się cenę jednego metra kwadratowego powierzchni zajmowanych obiektów.

§ 6. Zasadnicza opłata roczna za korzystanie z jednego metra kwadratowego w zależności od klasy miejscowości nie może być niższą, niż:

w miejscowości		w budowlach mieszkalnych	w budowlach gospodarczych
„	klasy I	15 mk.	10 mk.
„	„ II	13.5	9
„	„ III	12	8
„	„ IV	10.5	4
„	„ V	9	6

§ 7. Opłatę obliczaną na zasadzie powyższych norm uważać należy jako zasadniczą (z czerwca 1914 r.), ulegającą automatycznej zwwyżce w tym samym stosunku, w jakim ulega zwwyżce czynsz za mieszkania w myśl obowiązujących przepisów o ochronie lokatorów.

§ 8. Opłatę za korzystanie z ogrodów i pól, placów i innych terenów określa komisja w zależności od warunków miejscowych, korzystając z prawa zasięgnięcia w wypadkach wątpliwych opinii biegłych.

§ 9. Powierzchnia, zajmowana wspólnie przez wielu pracowników lub łącznie z urzędem, jak sienie, korytarze i t. p. dolicza się proporcjonalnie do powierzchni zajmowanych lokali.

§ 10. Lokale lub ich części w gmachach państwowych lub przez Państwo wynajmowanych, przydzielone urzędnikom państwowym, na podstawie specjalnych przepisów prawnych, dla celów reprezentacyjnych, — opłacie nie podlegają.

§ 11. Uchwały komisji winny być zaprotokółowane w księdze na ten cel przeznaczonej i następnie przesłane do właściwej okręgowej dyrekcji robót publicznych do zatwierdzenia.

Po zatwierdzeniu odpis protokołu należy przesłać urzędowi, asygnującemu pobory funkcjonariuszowi, korzystającemu z obiektów w § 1 wymienionych, celem potrącenia opłaty miesięcznej z poborów danego funkcjonariusza.

§ 12. Wpływy z nieruchomości państwowych w § 1 wymienionych zarachowywane będą na rachunek budżetu Ministerstwa Robót Publicznych.

§ 13. Lokale na mieszkania przyznaje się funkcjonariuszom państwowym zasadniczo bez opału i oświetlenia.

W domach, posiadających centralne ogrzewanie i ogólną instalację elektryczną lub gazową, funkcjonariusz obowiązany jest do zapłacenia rzeczywistych kosztów opału i oświetlenia, przypadających na lokal zajmowany przez niego, urzędowi korzystającemu łącznie z nim z tego lokalu w wysokości ustalonej przez tenże urząd.

§ 14. Na wypadek ustania stosunku służbowego oraz w razie zapotrzebowania lokalu przez urzędy lub instytucje państwowe na podstawie zarządzenia urzędu przydzielającego ten lokal — należy funkcjonariusza na miesiąc naprzód o tem powiadomić, a funkcjonariusz obowiązany jest w ciągu tego miesiąca lokal opróżnić.

§ 15. Funkcjonariusze państwowi korzystający już przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia z lokali w § 1 wymienionych, obowiązani są uiścić Skarbowi Państwa zaległą opłatę od daty rzeczywistego objęcia przez nich przydzielonego obiektu, według stosowanych dotychczas norm.

Opłata zaległa do dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia — winna być potrąconą z poborów funkcjonariuszów w ciągu jednego roku.

§ 16. Władze i urzędy, korzystające z poszczególnych obiektów w § 1 wymienionych i już przez funkcjonarjuszów państwowych zajętych — obowiązane są w ciągu czterech tygodni, od dnia ogłoszenia tego rozporządzenia odnośnie do każdego z tych funkcjonarjuszów wypełnić kwestjonarjusz według załączonego wzoru i złożyć go w właściwej okręgowej dyrekcji robót publicznych.

§ 17. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie stosują się do lokali w państwowych gmachach górniczych, kolejowych, strategicznych i pozostających w zarządzie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych; korzystanie z tych lokali będzie unormowane przez specjalne rozporządzenie.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Robót Publicznych:

G. Narutowicz

Załącznik

do § 16 rozporządzenia Rady Ministrów
z dn. 13 sierpnia 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P.
№ 81 poz. 558).

KWESTJONARJUSZ.

- 1—Imię i nazwisko, stopień służbowy i nazwa urzędu, w którym funkcjonarjusz pracuje;
- 2—Stan rodzinny;
- 3—Dokładny adres nieruchomości, w której mieszka;
- 4—Wskazać liczbę pokoi i wymienić przynależności, które zajmuje;
- 5—Czy użytkuje z ogrodu, pola, placu i t. p. terenów;
- 6—Na jakiej zasadzie lokal, pole, ogród, plac i t. p. zajęte są przez funkcjonarjusza, jakim rozporządzeniem (zarządzeniem) został ustalony dotychczasowy czynsz, względnie na jakiej podstawie czynszu dotychczas nie pobierano;
- 7—Data zajęcia lokalu, ogrodu, pola, placu i t. p.;
- 8—Czy opłata za czas ubiegły została zapłaconą, do jakiej daty i w jakim rozmiarze.